

43. Co znamená milovat Boha?
44. Jaký je vztah lidí k Bohu v průběhu lidské historie?
45. Může člověk milovat Boha, když nežije svůj život bez hříchů?
46. Byli lidé někdy schopni přesného projevu lásky vůči Bohu?
47. Jaké jsou důsledky přesného projevu lásky člověka k Bohu na život člověka?
48. Dodržovali Izraelci přesně Boží zákony?
49. Co přesně musí člověk učinit v dnešní době, aby byl spasen?
50. Skutečný křesťan nehřeší?
51. Jak mám přesně konat Boží vůli v každodenním životě skrze Ducha pravdy, kterým chci být veden?

Zdravím Roberte

Při brouzdání po internetu jsem narazil na Vaše stránky propagující křesťanství. Jsem jen obyčejný člověk, který hledá Boží pravdy a chtěl by se o Bohu dozvědět co nejvíce. Nejsem však žádný fanatik, jen mě zajímají ty nejpodstatnější pravdy o Bohu, vedoucí k možnému spasení. Musím ocenit ve vašich článcích, nebo kázáních....nevím jak to nazvat, Vaše silné vnitřní přesvědčení o Boží pravdě, pramenící především z aktivního studia BIBLE. Usuzuji tak proto, že se na ni velmi často odvoláváte a uvádíte i konkrétní verše. Velmi mne zaujaly, dá se říci nadchly Boží pravdy, které tam neohroženě propagujete. V článku- Je křesťanství výlučně pravdivé náboženství- jsem však v jedné pasáži zapochyboval, zda jste užil opravdu správné slovo. Prosil bych o širší vysvětlení. Jedná se o větu, kde mluvíte o možnosti spasení pro lidi, kteří vzor křesťanské víry zjevený v NZ PŘESNĚ následují. Chápal bych užití tohoto slova v různých výpočtech, přesných formulacích atd...ale neumím si představit přesný projev lásky...či Ducha Svatého skrze člověka na ostatní lidi a už vůbec ne přesné pokání nebo přesně vychované děti v křesťanské víře ...atd, prostě slovo přesně mi tam nesedí a rád bych tedy věděl, zda na základě nedodržení podobné přesnosti Bůh proklel celou zemi včetně lidí a jestli i bázeň či úcta člověka k Bohu se dá přesně prožívat? Nebo si myslíte, že bychom měli jako Ježíš Kristus zcela odmítnout tento svět a položit vlastní život za Boží království? A měl bych k tomu vést i své děti? Jeli tomu tak, pak použitím Vašich slov "přesné následování křesťanské víry zjevené v NZ" odkazujete všechny lidi do věčného zatracení. Vždyť co byla potopa světa za dob Noeho. K čemu vedlo přesné následování /dodržování/ Božích zákonů u Izraelského národa? To vše v historii dokazuje, že člověk není schopen někoho přesně následovat.. Tak to chápu já, proto prosím o přesvědčivou argumentaci, jak mám přesně konat Boží vůli v každodenním životě skrze Ducha pravdy, kterým chci být veden.

Děkuji P.

Dobrý večer P.

Děkuji Vám za Váš mail i otázku ohledně přesného následování vzoru křesťanské víry zjeveného v NZ, aby člověk patřil do Ježíšovy církve, a tedy být spasen. Vaše otázka se týká následujících pasáží z veřejné přednášky na téma: "Je křesťanství výlučně pravdivé náboženství?":

Ježíš je hlavou jediné církve (Matouš 16:18, Efezským 5:23). Tou církví není Katolická církev ani žádná z protestantských církví, ani Svědkové Jehovovi a ani Mormoni atd. Do Ježíšovy církve patří všichni ti lidé, kteří vzor křesťanské víry zjevený v NZ přesně následují a žijí ve svém životě, jinými slovy *konají Boží vůli*.

"Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce, který je v nebesích." (Matouš 7:21 NBK) "Kdo má moje přikázání a zachovává je, to je ten, který mě

miluje. A kdo mě miluje, bude milován mým Otcem a já ho budu milovat a zjevím mu sám sebe.” (Jan 14:21 NBK)

Nestačí uvěřit v Ježíše, je nutné rovněž poslouchat Boží vůli. Boží vůle je zjevena v NZ. Je to pravda, kterou člověk musí milovat natolik, že nebude dělat kompromisy a Boha bude klást na první místo ve svém životě, aby byl hoden Božího království (2. Tesalonickým 1:5-10). Existuje pouze jediná pravdivá víra, kterou je nutné věřit a žít, aby člověk mohl být spasen, a to je ta, pro kterou existuje autorita v NZ (Efezským 4:5). “Každý, kdo zachází dále a nezůstává v učení Kristově, nemá Boha; kdo zůstává v učení Kristově, má i Otce i Syna.” (2. Jan 9 NS)

http://www.viravboha.cz/_files6/Je_krestanstvi_vylucne_pravdive_nabozenstvi.pdf

43. Co znamená milovat Boha?

Milovat Boha znamená dodržovat jeho přikázání. To platí v každé době.

1 Janův 5:3 V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká, (EB)

A v každé době platí, že člověk má milovat Boha celým svým srdcem, duší, myslí a silou a milovat bližního jako sám sebe.:

Lukáš 10:25 A hle, jeden znalec Zákona vstal a zkoušel ho slovy: "Mistře, co mám udělat, abych se stal dědicem věčného života?"

26 On mu řekl: "Co je napsáno v Zákoně? Jak tam čteš?"

27 A on odpověděl: "Budeš milovat Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, ze vši své síly a celou svou myslí, a svého bližního jako sám sebe."

28 Ježíš mu tedy řekl: "Správně jsi odpověděl. Dělej to a budeš žít." (NBK)

Poté, co Bůh stvořil člověka, dal mu příkaz, aby nejedl ovoce z jednoho konkrétního stromu v zahradě. Bůh nemusel zmíněný strom do zahrady umístit, případně nemusel dát takový příkaz člověku. To, že strom do zahrady umístil, resp. dal takový příkaz člověku, ukazuje na to, že se jednalo o zkoušku, zda člověk Boha poslechne, zachová Jeho přikázání a tím prokáže, že Boha miluje. Přesným projevem lásky člověka k Bohu by v tomto případě bylo to, že člověk nepojí ovoce ze zakázaného stromu. Tím, že člověk porušil Boží zákaz, dopustil se hříchu (zla). Hřích ho oddělil od svatého Boha. Člověk ztratil bezprostřední vztah s Bohem. Pro Boha duchovně zemřel. Trestem za hřích je smrt. Musela být prolita krev k usmíření Božího hněvu. Bůh miloval (agapao/agape, tj. láska vůle, usilování o dobro) člověka a místo toho, aby potrestal člověka za jeho hříchy, spokojil se se zástupnou (ač nedokonalou) zvířecí obětí ke svému usmíření s člověkem, avšak změnil úděl člověka na těžkou dřinu (proklel zemi, nikoliv však člověka, člověka nadále miluje láskou agape), aby si lépe vážil Božích darů a Jeho dobroty. Krev obětovaných zvířat byla od té doby prolita mnohokrát, neboť každý člověk se dopustil hříchů. Krev zástupných zvířecích obětí po dlouhou dobu lidské historie však pouze připomínala lidem jejich hříšnost a potřebu spásy do doby, než přišel Boží Syn Ježíš Kristus, skutečný beránek Boží, aby zemřel za hříchy světa a přinesl dokonalou oběť za hříchy všech lidí, kteří v jakékoliv době milují Boha a jednají podle Jeho vůle.

Genesis 2:16 Hospodin Bůh pak člověku přikázal: "Z každého stromu v zahradě můžeš svobodně jíst, **17** ale ze stromu poznání dobra a zla, z toho nejz, neboť v den, kdy bys z něj jedl, jistě zemřeš."

(NBK)

Genesis 3:13 Proto řekl Hospodin Bůh ženě: "Cos to učinila?" Žena odpověděla: "Had mě podvedl a já jsem jedla." (EB)

Genesis 3:17 Adamovi řekl: "Uposlechl jsi hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení.

18 Vydá ti jenom trní a hloží a budeš jíst polní byliny.

19 V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš."

21 Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožené suknice a přioděl je. (EB)

Genesis 3:23 Proto jej Hospodin Bůh vyhnal ze zahrady v Edenu, aby obdělával zemi, z níž byl vzat.

24 Tak člověka zapudil. Východně od zahrady v Edenu usadil cheruby s míhajícím se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života. (EB)

Římanům 5:12 Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili. (EB)

Židům 10:1 V zákoně je pouze náznak budoucího dobra, ne sama jeho skutečnost. Proto stále stejné oběti, přinášené každoročně znovu a znovu, nemohou nikdy dokonale očistit ty, kdo s nimi přicházejí.

2 Kdyby ti, kdo je přinášejí, neměli už vědomí hříchu, protože byli jednou provždy očištěni, dávno by byly tyto oběti přestaly.

3 Ale těmito obětmi se hříchy naopak každoročně připomínají.

4 neboť krev býků a kozlů není s to hříchy odstranit. (EB)

Jan 1:29 Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: "Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa. (EB)

Poté, co tedy hřích vstoupil do světa, všichni lidé se dopouštěli hříchů a trestem za hřích je smrt:

Římanům 3:23 všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy; (EB)

Římanům 6:23 Neboť odplatou za hřích [je] smrt, ale Božím darem [je] věčný život v našem Pánu, Ježíši Kristu. (NBK)

44. Jaký je vztah lidí k Bohu v průběhu lidské historie?

Takřka v každé době lidské historie si většina lidí zvolila hřích jako životní styl a odvrátili se od Boha. Stali se Božími nepřáteli. V každé době však žili i lidé, kteří poslouchali Boha. Těch je však vždy výrazná menšina. Např. Noe byl jediný, kterého Bible označuje za spravedlivého a bezúhonného ve svém pokolení. Noe chodil s Bohem, což znamená, že věřil Bohu a poslouchal Jeho vůli. Díky tomu, že poslechl Boha, zachránil život sobě i své rodině. Osm lidí přežilo potopu, zatímco zbytek lidstva zahynul. To neznamená, že by se Noe nedopustil hříchů, ale hřích nebyl jeho životním stylem. Nežil v hříchu. Pokud se dopustil hříchů, tak činil pokání ze svých hříchů (litoval svých hříchů a odvrátil se od nich) a přinášel zvířecí oběti za hříchy, jak to činili jeho předkové a po dlouhou dobu i potomci. To byl totiž v té době jediný způsob, jak mohl být usmířen Boží hněv kvůli hříchům člověka až do času příchodu spásy v Ježíši Kristu. Byl to také v té době jediný způsob, jak Bůh mohl dát milost člověku, který by byl jinak odsouzen k trestu za své hříchy.

Genesis 6:5 I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovolně člověka a že každý výtvar jeho mysli i srdce je v každé chvíli jen zlý.

6 Litoval, že na zemi učinil člověka, a trápil se ve svém srdci.

7 Řekl: "Člověka, kterého jsem stvořil, smetu z povrchu země, člověka i zvířata, plazy i nebeské ptactvo, neboť lituji, že jsem je učinil."

8 Ale Noe našel u Hospodina milost.

9 Toto je rodopis Noeho: Noe byl muž spravedlivý, bezúhonný ve svém pokolení; Noe chodil s Bohem. (EB)

1 Královská 8:46 Zhřeší-li proti tobě, neboť není člověka, který by nehřešil, a ty se na ně rozhněváš a vydáš je nepříteli, aby je zajali a jaté vedli do nepřátelské země, vzdálené nebo blízké,

47 a oni si to v zemi, do níž byli jako zajatci odvedeni, vezmou k srdci, obrátí se a budou tě v zemi těch, kdo je zajali, prosit o smilování: »Zhřešili jsme, provinili jsme se, svévolně si vedli«,

48 navrátí-li se tedy k tobě celým srdcem a celou duší v zemi svých nepřátel, kteří je odvedli do zajetí a budou se k tobě modlit směrem ke své zemi, kterou jsi dal jejich otcům, k městu, které jsi vyvolil, a k domu, který jsem vybudoval tvému jménu,

49 vyslyš v nebesích, v sídle, kde přebýváš, jejich modlitbu a prosbu a zjednej jim právo;

50 odpusť svému lidu, čím proti tobě zhřešili, i všechna jejich provinění, kterých se proti tobě dopustili. Dej jim najít slitování u těch, kdo je zajali; ať se nad nimi slitují. (EB)

Židům 9:13 Jestliže již pokropení krví kozlů a býků a popel z jalovice posvěcuje poskvrněné a zevně je očišťuje,

14 čím více krev Kristova očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu! Vždyť on přinesl sebe sama jako neposkvrněnou oběť Bohu mocí Ducha, který nepomíjí.

15 Proto je Kristus prostředníkem nové smlouvy, aby ti, kdo jsou od Boha povoláni, přijali věčné dědictví, které jim bylo zaslíbeno - neboť jeho smrt přinesla vykoupění z hříchů, spáchaných za první smlouvy. (EB)

Židům 10:26 Jestliže svévolně hřešíme i po tom, když jsme už poznali pravdu, nemůžeme počítat s žádnou obětí za hříchy,

27 ale jen s hrozným soudem a 'žárem ohně, který stráví Boží odpůrce'. (EB)

45. Může člověk milovat Boha, když nežije svůj život bez hříchů?

A tak se dostáváme k paradoxu. Na jedné straně člověk má milovat Boha celým svým srdcem, duší, myslí a silou, a tedy přesně jednat podle jeho vůle, aby jej Bůh spasil, avšak na druhé straně, žádný člověk nedokáže vždy přesně dodržet Boží vůli, tedy žít bez hříchů.

(Pokud by totiž nějaký člověk dokázal žít bez hříchů, pak by to bylo možné pro všechny lidi. Ten člověk, který by to dokázal, by odsoudil svým svatým životem ostatní lidi, kteří o svatost neusilovali tak, jak měli. V takovém případě by však nebyly nutné ani zvířecí oběti a ani Kristova oběť. Bůh je totiž nestranný. Každého, kdo by se dopustil hříchu by rovnou potrestal smrtí a každý, kdo by byl bez hříchů by žil.)

Paradox je to však pouze zdánlivě. Bůh totiž ví, že člověk nedokáže vždy přesně dodržovat Boží vůli a žít bez hříchů. Bůh však v každé době nastavil člověku nejvyšší laťku, nejvyšší standard, aby člověk věřil Bohu, spoléhal na Něj a konáním Jeho vůle dostal ze sebe to nejlepší, k čemu má potenciál od svého Božského Otce a měl s ním vztah jako jeho dítě:

Leviticus 19:2 "Mluv k celé pospolitosti Izraelců a řekni jim: Buďte svatí, neboť já Hospodin, váš Bůh, jsem svatý.

3 Každý měj v úctě svou matku a svého otce. Dbejte na mé dny odpočinku. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

4 Neobracejte se k bůžkům a neodlévejte si sochy bohů. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

5 Až budete obětovat Hospodinu hod oběti pokojné, oběťujte jej tak, aby ve vás našel zalíbení.

6 V den obětního hodu a v následující den se maso sní. Co by zůstalo do třetího dne, bude spáleno ohněm.

7 Jestliže by se přece jedlo třetího dne, je závadné; Hospodin nenajde v obětníkovi zalíbení.

8 Kdo by z něho jedl, ponese následky své nepravosti, neboť znesvětil, co je svaté Hospodinu. Bude vyobcován ze svého lidu.

9 Až budete ve své zemi sklízet obilí, nepožneš své pole až do samého kraje a nebudeš paběrkovat, co zbylo po žni.

10 Ani svou vinici úplně nevysbíráš, nebudeš na své vinici paběrkovat spadaná zrnka; ponecháš je pro zchudlého a pro hosta. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

11 Nebudete krást ani obelhávat a podvádět svého bližního.

12 Nebudete křivě přísahat v mém jménu, sice znesvětiš jméno svého Boha. Já jsem Hospodin.

13 Nebudeš utiskovat a odírat svého druha. Výdělek dělníka, kterého si najmeš, nezůstane u tebe do rána.

14 Nebudeš zlořečit hluchému a slepému nepoložíš do cesty překážku, ale budeš se bát svého Boha. Já jsem Hospodin.

15 Nedopustíte se bezpráví při soudu. Nebudeš nadřizovat nemajetnému ani brát ohled na mocného; budeš soudit svého bližního spravedlivě.

16 Nebudeš se chovat ve svém lidu jako utrhač, nebudeš ukládat svému bližnímu o život. Já jsem Hospodin.

17 Nebudeš ve svém srdci chovat nenávist ke svému bratru, ale budeš trestat svého bližního podle práva, a neponeseš následky jeho hříchu.

18 Nebudeš se mstít synům svého lidu a nezanevřeš na ně, ale budeš milovat svého bližního jako sebe samého. Já jsem Hospodin. (EB)

1 Petrův 1:16 Vždyť je psáno: 'Svatí buďte, neboť já jsem svatý.'

17 Jestliže 'vzýváte jako Otce' toho, kdo nestranně soudí každého podle jeho činů, v bázni před ním žijte dny svého pozemského života.

18 Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem,

19 nýbrž převzácnou krví Kristovou. On jako beránek bez vady a bez poskvrny

20 byl k tomu předem vyhlédnut před stvořením světa a přišel kvůli vám na konci časů.

21 Skrze něho věříte v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a dal mu slávu, takže se vaše víra i naděje upíná k Bohu.

22 Když jste nyní přijali pravdu a tak očistili své duše k nepředstírané bratrské lásce, z upřímného srdce vytrvale se navzájem milujte.

23 Vždyť jste se znovu narodili, nikoli z pomíjitelného semene, nýbrž z nepomíjitelného, skrze živé a věčné slovo Boží.

24 Neboť 'všichni lidé jako tráva a všechna jejich krása jako květ trávy. Uschne tráva, květ opadne, ale slovo Hospodinovo zůstává na věky' -

25 to je to slovo, které vám bylo zvěstováno v evangeliu.

1 Petrův 2:1 Odhodte tedy všechnu špatnost, každou lest, přetvářku, závist, jakékoliv pomlouvání

2 a jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení;

3 vždyť jste 'okusili, že Pán je dobrý!'

4 Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je 'vyvolený a vzácný'.

5 I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista.

6 Neboť v Písmu stojí: 'Hle, kladu na Siónu kámen vyvolený, úhelný, vzácný; kdo v něj věří, nebude zahanben.'

7 Vám, kteří věříte, je vzácný, ale nevěřícím je to 'kámen, který stavitelé zavrhli; ten se stal kamenem úhelným',

8 ale i 'kamenem úrazu a skálou pádu'. Oni přicházejí k pádu svým vzdorem proti slovu - k tomu také byli určeni.

9 Vy však jste 'rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu', abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. (EB)

46. Byli lidé někdy schopni přesného projevu lásky vůči Bohu?

Lidé opakovaně prokázali, že jsou schopni přesného projevu lásky k Bohu (tedy takového projevu lásky, který si v dané době přeje Bůh) tím, že lidé přesně poslechli Boží vůli a jednali podle ní:

Exodus 39:32 Tak bylo dokončeno veškeré dílo příbytku, [totiž] stanu setkávání; synové Izraele udělali všechno přesně tak, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi. (NBK)

Exodus 39:42 Synové Izraele udělali všechnu práci přesně tak, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

43 A Mojžíš viděl všechno to dílo, a hle, udělali je přesně tak, jak Hospodin přikázal. Mojžíš jim tedy požehnal. (NBK)

Exodus 40:16 Mojžíš tedy udělal všechno přesně tak, jak mu Hospodin přikázal. (NBK)

Numeri 1:54 Izraelci učinili vše přesně tak, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi. (EB)

Numeri 9:5 a tak za soumraku čtrnáctého dne prvního měsíce slavili Hod beránka na poušti Sinaj. Synové Izraele udělali všechno přesně tak, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi. (NBK)

Numeri 17:26 I učinil Mojžíš přesně tak, jak mu Hospodin přikázal. (EB)

Numeri 36:10 Celofchadovy dcery pak učinily přesně tak, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi; (NBK)

Deuteronomium 4:2 K tomu, co vám prikazuji, nic nepřidáte a nic z toho neuberete, ale budete dbát na příkazy Hospodina, svého Boha, které vám udílím. (EB)

Deuteronomium 12:32 To vše, co vám prikazuji, pečlivě dodržujte - nic k tomu nepřidávejte ani z toho neubírejte. (NBK)

Deuteronomium 26:13 Tehdy před Hospodinem, svým Bohem, prohlásíš: "Odnesl jsem ze svého domu, co bylo svaté. Ano, dal jsem [to] levítovi, přistěhovalci, sirotku a vdově přesně podle přikázání, jež jsi mi dal. Žádné z tvých přikázání jsem nepřestoupil ani nezapomněl. (NBK)

Deuteronomium 31:5 Až ti je tedy Hospodin, tvůj Bůh, vydá, naložíte s nimi přesně podle příkazu, který jsem vám dal. (NBK)

Jozue 1:7 Jen buď rozhodný a velmi udatný, bedlivě plň vše, co je v zákoně, který ti přikázal Mojžíš, můj služebník. Neodchyluj se od něho napravo ani nalevo; tak budeš jednat prozíravě všude, kam půjdeš.

8 Kniha tohoto zákona ať se nevzdálí od tvých úst. Rozjímej nad ním ve dne v noci, abys mohl bedlivě plnit vše, co je v něm zapsáno. Potom tě bude na tvé cestě provázet zdar, potom budeš jednat prozíravě.

47. Jaké jsou důsledky přesného projevu lásky člověka k Bohu na život člověka?

Často od přesného projevu lásky k Bohu (tedy takového projevu lásky, který si v dané době přeje Bůh) spočívajícího v tom, že lidé přesně poslechli Boží vůli (věřili Bohu, spolehli se na Něj, jednali podle Božího Slova), závisel život nebo smrt, svoboda nebo otroctví, vítězství nebo porážka, dobro nebo zlo, požehnání nebo trest lidí, věčný život nebo věčný trest.:

Židům 11:1 Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.

2 K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím.

3 Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy, takže to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného.

4 Ábel věřil, a proto přinesl Bohu lepší oběť než Kain a dostalo se mu svědectví, že je spravedlivý, když Bůh přijal jeho dary; protože věřil, 'ještě mluví, ač zemřel'.

5 Henoch věřil, a proto nespátral smrt, ale Bůh ho vzal k sobě. 'Nebyl nalezen, protože ho Bůh přijal.' Ještě než ho přijal, dostalo se Henochovi svědectví, že v něm Bůh našel zalíbení.

6 Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.

7 Noé věřil, a proto pokorně přijal, co mu Bůh oznámil a co ještě nebylo vidět, a připravil koráb k záchraně své rodiny. Svou vírou vynesl soud nad světem a získal podíl na spravedlnosti založené ve víře.

8 Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde.

9 Věřil, a proto žil v zemi zaslíbené jako cizinec, bydlil ve stanech s Izákem a Jákobem, pro které platilo totéž zaslíbení,

10 a upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh.

11 Také Sára věřila, a proto přijala od Boha moc, aby se stala matkou, ačkoliv už překročila svůj čas; pevně věřila tomu, kdo jí dal zaslíbení.

12 Tak z jednoho muže, a to už starce, vzešlo tolik potomků, 'jako bezpočtu je hvězd na nebi a jako je písku na mořském břehu'.

17 Abraham věřil, a proto šel obětovat Izáka, když byl podroben zkoušce. Svého jediného syna byl hotov obětovat, ačkoli se mu dostalo zaslíbení a bylo mu řečeno:

18 'Z Izáka bude pocházet tvé potomstvo.'

19 Počítal s tím, že Bůh je mocen vzkřísit i mrtvé. Proto dostal Izáka zpět jako předobraz budoucího vzkříšení.

23 Mojžíšovi rodiče věřili, a proto svého syna tři měsíce po narození ukrývali; viděli, že je to vyvolené dítě, a nezalekli se královského rozkazu.

24 Mojžíš věřil, a proto, když dospěl, odepřel nazývat se synem faraónovy dcery.

25 Raději chtěl snášet příkoří s Božím lidem, než na čas žít příjemně v hříchu;

26 a Kristovo pohanění pokládal za větší bohatství než všechny poklady Egypta, neboť upíral svou mysl k budoucí odplatě.

27 Věřil, a proto vyšel z Egypta a nedal se zastrašit královým hněvem; zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl.

28 Věřil, a proto ustanovil hod beránka a dal pokropit dveře jeho krví, aby se zhoubce nemohl dotknout prvorozených.

29 Izraelští věřili, a proto prošli Rudým mořem jako po suché zemi, ale když se o to pokusili Egypťané, pohltily je vlny.

30 Izraelští věřili, a proto před nimi padly hradby Jericha, když je obcházeli po sedm dní.

31 Nevěstka Rachab věřila, a proto přátelsky přijala vyzvědače a nezahynula s nevěřícími.

32 Mám ještě pokračovat? Vždyť by mi nestačil čas, kdybych měl vypravovat o Gedeónovi, Barákovi, Samsonovi, Jeftovi, Davidovi, Samuelovi a prorocích,

33 kteří svou vírou dobývali království, uskutečňovali Boží spravedlnost, dosáhli toho, co jim bylo zaslíbeno;

34 zavírali tlamy lvům, krotili plameny ohně, unikali ostří meče, v slabosti nabývali síly, vedli si hrdinsky v boji, zaháněli na útěk vojska cizinců;

48. *Dodržovali Izraelci přesně Boží zákony?*

Někdy ano, většinou však nikoliv. Místo toho dělali, co si sami přáli a Bůh je za to často káral i trestal.

1 **Korintským 10:1** Bratři, nechci, abyste nevěděli, že naši otcové byli všichni pod tím oblakem a všichni prošli mořem;

2 a všichni byli oblakem a mořem pokřtěni v Mojžíše;

3 a všichni jedli tentýž duchovní pokrm;

4 a všichni pili tentýž duchovní nápoj (neboť pili z duchovní skály, která šla za nimi, a ta skála byl Kristus);

5 ale ve většině z nich Bůh nenašel zalíbení, neboť byli pobiti na poušti.

6 Tyto věci se staly nám pro výstrahu, abychom nedychtili po zlých věcech, jako dychtili oni.

7 Nebud'te ani modláři, jako někteří z nich, jak je napsáno: "Lid si sedl, aby jedl a pil, a vstali, aby se bavili."

8 Ani nesmilněme, jako někteří z nich smilnili a padlo jich v jeden den dvacet tři tisíc.

9 Ani nepokoušejme Krista, jako někteří z nich pokoušeli a byli zahubeni hady.

10 Ani nereptejte, jako někteří z nich reptali a byli zahubeni zhoubcem.

11 A toto všechno se jim stalo na výstrahu a bylo [to] zapsáno pro napomenutí nám, ke kterým dospěly konce věků.

12 Proto ať ten, kdo se domnívá, že stojí, dá pozor, aby nepadl.

13 Nezachvátilo vás [jiné] pokušení než lidské. Ale věrný [je] Bůh, který vás nenechá pokoušet nad vaše možnosti, ale způsobí se zkouškou také východisko, abyste [ji] mohli unést.

14 A proto, moji milovaní, utíkejte před modlářstvím. (NBK)

Matouš 23:13 "Ale běda vám, zákoníci a farizeové, [vy] pokrytci, že zavíráte nebeské království před lidmi. Sami tam totiž nevcházíte a těm, kteří vcházejí, vejít nedovolujete.

14 Běda vám, zákoníci a farizeové, [vy] pokrytci, že vyjídáte domy vdov a předstíráte dlouhé modlitby. Proto dostanete těžší rozsudek.

15 Běda vám, zákoníci a farizeové, [vy] pokrytci, že obcházíte moře i souš, abyste obrátili jednoho [člověka] na víru, a když se [tak] stane, uděláte z něho syna pekla dvakrát více, než jste sami.

16 Běda vám, slepí vůdcové, kteří říkáte: „Kdyby někdo přísahal při chrámu, to nic neznamená, ale kdo by přísahal při chrámovém zlatu, ten je zavázán.“

17 Blázní a slepci! Co je větší - zlato, nebo chrám, který to zlato posvěcuje?

18 [Říkáte] také: „Kdyby někdo přísahal při oltáři, to nic neznamená, ale kdo by přísahal při daru [ležícím] na něm, ten je zavázán.“

19 Blázni a slepci! Co je větší - dar, nebo oltář, který ten dar posvěcuje?
20 A proto ten, kdo přísahá při oltáři, přísahá při něm i při všem, co na něm leží.
21 Ten, kdo přísahá při chrámu, přísahá při něm i při Tom, kdo v něm přebývá,
22 a ten, kdo přísahá při nebi, přísahá při Božím trůnu i při Tom, který na něm sedí.
23 Běda vám, zákoníci a farizeové, [vy] pokrytci, že dáváte desátky z máty, z kopru a z kmínu, ale opustili jste závažnější věci ze Zákona - právo, milosrdenství a víru. Tyto věci jste měli dělat a tamty neopouštět.
24 Slepí vůdcové, cedíte komára, ale velblouda polykáte.
25 Běda vám, zákoníci a farizeové, [vy] pokrytci, že zvenčí čistíte kalich a mísu, ale [ty] jsou zevnitř plné zlodějství a neřesti.
26 Farizeji, [ty] slepče, vyčisti nejdříve vnitřek kalicha a mísy, aby mohly být čisté i zvenčí.
27 Běda vám, zákoníci a farizeové, [vy] pokrytci, protože se podobáte obíleným hrobům, které zvenčí vypadají opravdu krásně, ale uvnitř jsou plné mrtvých kostí a veškeré nečistoty.
28 Tak se i vy zvenčí zdáte lidem opravdu spravedliví, ale uvnitř jste plní pokrytectví a nepravosti.
29 Běda vám, zákoníci a farizeové, [vy] pokrytci, že stavíte hroby prorokům, ozdobujete náhrobky spravedlivých
30 a říkáte: „Kdybychom žili za dnů našich otců, neúčastnili bychom se s nimi [prolévání] krve proroků.“
31 Tím svědčíte sami proti sobě, že jste synové těch, kdo vraždili proroky.
32 Naplňte tedy míru svých otců! (NBK)

Mojžíšův zákon ukázal lidem, že mají hříchy a že potřebují, aby je Bůh zachránil. Mojžíšův zákon byl učitelem (dozorcem), který měl připravit Židovský národ na příchod Ježíše Krista.

Když však Ježíš Kristus přišel, tak většina Židů jej odmítla jako Božího Syna a Spasitele, protože si spasitele představovali úplně jinak (jako politického krále, který vyžene římské okupanty, obnoví království Izraele a usedne na Davidův trůn v Jeruzalémě.) Odmítli ospravedlnění ze svých hříchů na podkladě Ježíšovy oběti a místo toho, usilovali o své ospravedlnění před Bohem vlastními skutky – dodržováním Mojžíšova zákona, který žádný z nich nedokázal vždy přesně dodržovat, tedy tak, aby se nedopustil hříchů. Mojžíšův zákon byl totiž v té době tou pomyslnou nejvyšší laťkou, nejvyšším standardem, který dal Bůh člověku, aby člověk věřil Bohu, spoléhal na Něj a konáním Jeho vůle dostal ze sebe to nejlepší, k čemu má potenciál od svého Božského Otce a měl s ním vztah jako jeho dítě (viz. odpověď na otázku č. 45).

Část Židů však Ježíše Krista přijala za svého Spasitele a jednala podle Boží vůle zjevené lidem Duchem Svatým prostřednictvím apoštolů a inspirovaných pisatelů Novozákonních Písem Bible. **Přesně následovali vzor křesťanské víry zjevený v NZ – víry v Ježíše Krista jako Spasitele, víry v evangelium jako Boží moci ke spáse, víry v to, jak mají vzývat jméno Pána Ježíše – co mají udělat, aby byli zachráněni, víry v to, jak mají žít svůj život, aby o spásu nepřišli. A Bůh jim dal dar spásy – odpustil jim jejich hříchy.** Mojžíšův zákon v případě těchto Židů, kteří se stali křesťany splnil svůj účel.

Jan 5:39 Zkoumáte Písma a myslíte si, že v nich máte věčný život; a Písma svědčí o mně.
40 Ale vy nechcete přijít ke mně, abyste měli život.
41 Nečekám slávu od lidí.
42 Ale o vás jsem se přesvědčil, že v sobě nemáte lásku k Bohu.
43 Přišel jsem ve jménu svého Otce, ale nepřijímáte mne. Kdyby přišel někdo ve svém vlastním jménu, toho přijmete.
44 Jak byste mohli uvěřit, když oslavujete sebe navzájem, ale slávu od samého Boha nehledáte!

45 Nedomnívejte se, že já budu na vás u Otce žalovat; vašim žalobcem je Mojžíš, v něhož jste složili svou naději.

46 Kdybyste opravdu věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně, neboť on psal o mně.

47 Nevěříte-li tomu, co on napsal, jak uvěříte mým slovům?" (EB)

Římanům 7:8 Hřích použil tohoto přikázání jako příležitosti, aby ve mně probudil všechnu žádostivost; bez zákona je totiž hřích mrtev.

9 Já jsem kdysi žil bez zákona, když však přišel zákon, hřích ožil,

10 a já jsem zemřel. Tak se ukázalo, že právě přikázání, které mi mělo dát život, přineslo mi smrt.

11 Hřích použil přikázání jako příležitosti, aby mne oklamal a tak mě usmrtil.

12 Zákon je tedy sám v sobě svatý a přikázání svaté, spravedlivé a dobré.

13 Bylo snad to dobré příčinou mé smrti? Naprosto ne! Hřích však, aby se ukázal jako hřích, způsobil mi tím dobrým smrt; tak skrze přikázání ukázal hřích celou hloubku své hříšnosti.

14 Víme, že zákon je svatý- já však jsem hříšný, hříchu zaprodán.

15 Nepoznávám se ve svých skutcích; vždyť nedělám to, co chci, nýbrž to, co nenávídím.

16 Jestliže však to, co dělám, je proti mé vůli, pak souhlasím se zákonem a uznávám, že je dobrý.

17 Pak to vlastně nejsem já, kdo jedná špatně, ale hřích, který je ve mně.

18 Vím totiž, že ve mně, to jest v mé lidské přirozenosti, nepřebývá dobro. Chtít dobro, to dokážu, ale vykonat už ne.

19 Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci.

20 Jestliže však činím to, co nechci, nedělám to já, ale hřích, který ve mně přebývá.

21 Objevuji tedy takový zákon: Když chci činit dobro, mám v dosahu jen zlo.

22 Ve své nejvnitřnější bytosti s radostí souhlasím se zákonem Božím;

23 když však mám jednat, pozoruji, že jiný zákon vede boj proti zákonu, kterému se podřizuje má mysl, a činí mě zajatcem zákona hříchu, kterému se podřizují mé údy.

24 Jak ubohý jsem to člověk! Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti?

25 Jedině Bohu buď dík skrze Ježíše Krista, Pána našeho! - A tak tentýž já sloužím svou myslí zákonu Božímu, ale svým jednáním zákonu hříchu.

Římanům 8:1 Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši,

2 neboť zákon Ducha, který vede k životu v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti.

3 Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako oběť za hřích poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích,

4 a aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha.

5 Ti, kdo dělají jen to, co sami chtějí, tíhnou k tomu, co je tělesné; ale ti, kdo se dají vést Duchem, tíhnou k tomu, co je duchovní.

6 Dát se vést sobectvím znamená smrt, dát se vést Duchem je život a pokoj.

7 Soustředění na sebe je Bohu nepřátelské, neboť se nechce ani nemůže podřídít Božímu zákonu.

8 Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu.

9 Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho.

10 Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni.

11 Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá.

12 A tak, bratří, jsme dlužní, ale ne sami sobě, abychom museli žít podle své vůle.

13 Vždyť žijete-li podle své vůle, spějete k smrti; jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít.

14 Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží.

15 Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!

16 Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. (EB)

Římanům 10:1 Bratří, toužím z celého srdce a modlím se k Bohu, aby Izrael došel spásy.

2 Vždyť jim mohu dosvědčit, že jsou plni horlivosti pro Boha, jenže bez pravého poznání.

3 Nevědí, že spravedlnost je od Boha, a chtějí uplatnit svou vlastní; proto se spravedlnosti Boží nepodřídili.

4 Vždyť Kristus je konec zákona, aby spravedlnosti došel každý, kdo věří.

5 Mojžíš píše o spravedlnosti, založené na zákoně: 'Člověk, který tak jedná, bude živ.'

6 Avšak spravedlnost založená na víře mluví takto: 'Nezabývej se myšlenkou: kdo vystoupí na nebe?' - aby Krista přivedl dolů -

7 'ani neříkej: kdo sestoupí do propasti?' - aby Krista vyvedl z říše mrtvých.

8 Co však praví? 'Blízko tebe je slovo, v tvých ústech a ve tvém srdci'; je to slovo víry, které zvěstujeme.

9 Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.

10 Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení,

11 neboť Písmo praví: 'Kdo v něho věří, nebude zahanben.'

12 Není rozdílu mezi Židem a Řekem: Vždyť je jeden a týž Pán všech, štědrý ke všem, kdo ho vzývají, neboť

13 'každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen'.

14 Ale jak mohou vzývat toho, v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval?

15 A jak mohou zvěstovat, nejsou-li poslání? Je přece psáno: 'Jak vítaný je příchod těch, kteří zvěstují dobré věci!'

16 Ale ne všichni přijali evangelium. Už Izaiáš říká: 'Hospodine, kdo uvěřil naší zvěsti?'

17 Víra je tedy ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova.

18 Ptám se však: To snad nikdy neslyšeli zvěst? Ovšemže slyšeli! 'Po celé zemi se rozlehl jejich hlas, do nejzazších končin jejich slova.'

19 Ptám se tedy: Nepochopil Izrael, co mu bylo zvěstováno? Nepochopil; už u Mojžíše se přece říká: 'Vzbudím ve vás žárlivost na národ, který není národem, proti národu pošetilému vás popudím k hněvu.'

20 A Izaiáš má odvahu říci: 'Dal jsem se nalézti těm, kteří mě nehledali, dal jsem se poznat těm, kteří se po mně neptali.'

21 O Izraeli však říká: 'Každý den jsem vztahoval ruce k lidu neposlušnému a vzpurnému.' (EB)

Galatským 3:19 Jak je to potom se zákonem? Byl přidán kvůli proviněním jen do doby, než přijde ten zaslíbený potomek; byl vyhlášen anděly a svěřen lidskému prostředníku.

20 Prostředníka není potřeba tam, kde jedná jen jeden, a Bůh je jeden.

21 Je tedy zákon proti Božím slibům? Naprosto ne! Kdyby tu byl zákon, který by mohl dát život, pak by vskutku spravedlnost byla ze zákona.

22 Ale podle Písma je všechno v zajetí hříchu, aby se zaslíbení, dané víře v Ježíše Krista, splnilo těm, kdo věří.

23 Dokud nepřišla víra, byli jsme zajatci, které zákon střežil pro chvíli, kdy víra měla být zjevena.

24 Zákon byl tedy naším dozorcem až do příchodu Kristova, až do ospravedlnění z víry.

25 Když však přišla víra, nemáme již nad sebou dozorce.

26 Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši.

27 Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli.

28 Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou.

29 Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil. (EB)

Skutky apoštolské 2:36 Ať tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem."

37 Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: "Co máme dělat, bratří?"

38 Petr jim odpověděl: "Obraťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého."

39 Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh."

40 A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřísahal a napomínal: "Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!"

41 Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí.

42 Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.

43 Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení.

44 Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné.

45 Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval.

46 Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem.

47 Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse. (EB)

49. Co přesně musí člověk učinit v dnešní době, aby byl spasen?

Stejný dar spásy, který Bůh nabídl Židům, nabídl i pohanům. I ti, kdo jsou rodem pohané musí přesně následovat vzor křesťanské víry zjevený v NZ – víry v Ježíše Krista jako Spasitele, víry v evangelium jako Boží moci ke spáse, víry v to, jak mají vzývat jméno Pána Ježíše – co mají udělat, aby byli zachráněni, víry v to, jak mají žít svůj život, aby o spásu nepřišli. A v takovém případě jim Bůh dá dar spásy – odpustí jim jejich hříchy.

Pak už není Žid a pohan, ale jeden člověk v Kristu – křesťan. Všichni, kteří přesně následují vzor křesťanské víry zjevený v NZ jsou křesťané.

Marek 16:16 Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen. (EB)

Římanům 10:9 Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.

10 Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení, (EB)

Skutky apoštolské 22:16 Nuže neváhej! Vstaň, vzývej jeho jméno a dej se pokřtít, abys byl obmyt ze svých hříchů.' (EB)

1 Petrův 3:21 To je předobraz křtu, který nyní zachraňuje vás. Nejde v něm zajisté o odstranění tělesné špíny, nýbrž o dobré svědomí, k němuž se před Bohem zavazujeme - na základě vzkříšení Ježíše Krista, (EB)

Kolik lidí v této zemi se hlásí k Ježíši jako svému Pánu, přitom však věří, že jsou spaseni již tím, že uvěřili v Ježíše?

Kolik lidí v této zemi se hlásí k Ježíši jako svému Pánu, přitom však "křtí" novorozené děti, které nemohou uvěřit v Ježíše, které ani nemají žádné hříchy, neboť nijak neporušili Boží přikázání?

Kolik lidí v této zemi se hlásí k Ježíši jako svému Pánu, přitom však křest praktikují nikoliv ponořením do vody, což řecké slovo baptizo (česky: křest) znamená.

Kolik lidí v této zemi se hlásí k Ježíši jako svému Pánu, přitom však nevěří, že křest je na obmytí, tedy odpuštění hříchů?

Hodně.

Co na to Ježíš?: **Matouš 7:21** Ne každý, kdo mi říká „Pane, Pane“, vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce, který je v nebesích. (NBK)

Bůh nabízí lidem dar spásy v Ježíši Kristu (záchrany před Božím hněvem, trestem za jejich hříchy), ale stanovil tyto podmínky, které člověk musí splnit, aby dar vznikl: víra a vyznání, že Ježíš je Pán, pokání z hříchů (lítost, odvrácení se od hříšného způsobu života a obrácení se k Bohu a Jeho vůli) a křest (ponořením do vody) na odpuštění hříchů. Přesným následováním Boží vůle, tzn. splněním těchto podmínek stanovených Bohem, Bůh odpouští člověku hříchy. Hříchy člověka od Boha již neoddelují. Člověk má vztah s Bohem. Bůh člověku nabízí věčný život v nebesích. Člověk pak musí ve svém životě setrvat v konání Boží vůle zjevené Duchem Svatým v Novozákonních Písmech Bible (tedy tímto způsobem se nechat vést Duchem), aby o dar spásy a věčný život nepřišel.

Přesným projevem lásky člověka k Bohu v tomto případě je, že člověk splní Bohem stanovené podmínky proto, aby mu Bůh mohl na základě Ježíšovy oběti odpustit jeho hříchy a nabídnout mu věčný život s ním v Jeho nebeském království. Bez takového přesného projevu lásky člověka k Bohu, spočívajícím v přesném poslechnutí Boží vůle člověk v dnešní době nemůže být spasen - zachráněn před Božím trestem za své hříchy Ježíšovou dokonalou obětí, protože Bůh mu nedá (z důvodu jeho neuposlechnutí) svou milost a v den posledního soudu se bude Bohu odpovídat za své hříchy, bude odsouzen a sám ponese trest za své hříchy:

Římanům 3:23 všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy;

24 jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši.

25 Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy.

26 Svou spravedlnost prokázal i v nynějším čase, aby bylo zjevné, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše. (EB)

2 Tesalonickým 1:5 to je předzvěst spravedlivého soudu Božího. Tak se stanete hodnými Božího království, pro něž trpíte.

6 A je spravedlivé, že Bůh všem, kteří vás utiskují, odplatí útiskem,

7 a vás utiskované spolu s námi vysvobodí, až se zjeví Pán Ježíš z nebe se svými mocnými anděly,

8 aby v plameni ohně vykonal trest na těch, kteří neznají Boha, a na těch, kteří odpírají poslušnost evangeliu našeho Pána Ježíše.

9 Jejich trestem bude věčná záhuba 'daleko od Pána a slávy jeho moci',

10 až v onen den přijde, aby byl oslaven svým lidem a veleben těmi, kdo uvěřili; také vy jste uvěřili našemu svědectví.

11 Proto se stále za vás modlíme, aby vás náš Bůh učinil hodnými svého povolání a svou mocí přivedl

k naplnění každé vaše dobré rozhodnutí a dílo víry.

12 Tak bude oslaveno jméno našeho Pána Ježíše ve vás a vy v něm podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista. (EB)

50. Skutečný křesťan nehřeší?

Takový křesťan, který se ve svém životě nedopouští hříchů nikdy neexistoval, neexistuje a nikdy nebude existovat, dokud budeme v lidském těle. Přesto Bůh po člověku vyžaduje dokonalost a svatost. Zákon Ducha – tedy Boží vůle zjevena Duchem Svatým lidem prostřednictvím apoštolů a inspirovaných pisatelů Novozákonních Písem Bible, je totiž od doby, kdy byl dán až do dnešní doby tou nejvyšší laťkou, nejvyšším standardem, který dal Bůh člověku, aby člověk věřil Bohu, spoléhal na Něj a konáním Jeho vůle dostal ze sebe to nejlepší, k čemu má potenciál od svého Božského Otce a měl s ním vztah jako jeho dítě (viz. odpověď na otázku č. 45 a 48.). Pokud přitom selže a dopustí se hříchů, má Božího Syna Ježíše Krista, který vzal svou smrt na kříži na sebe trest i za jeho hříchy. Činí-li pokání ze svých hříchů, doznává-li své hříchy, Bůh je věrný a hříchy mu odpustí.

Matouš 5:43 Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřitele svého.'

44 Já však pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují,

45 abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.

46 Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž?

47 A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž?

48 Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec. (EB)

1 Petrův 1:16 Vždyť je psáno: 'Svatí buďte, neboť já jsem svatý.'

Římanům 8:1 Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši,

2 neboť zákon Ducha, který vede k životu v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti. (EB)

1 Janův 1:8 Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není.

9 Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.

10 Říkáme-li, že jsme nezhřešili, děláme z něho lháře a jeho slovo v nás není.

1 Janův 2:1 Toto vám píšu, děti moje, abyste nehřešili. Avšak zhřeší-li kdo, máme u Otce přímluvce, Ježíše Krista spravedlivého.

2 On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejenom za naše, ale za hříchy celého světa.

3 Podle toho víme, že jsme ho poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání.

4 Kdo říká: 'Poznal jsem ho', a jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravdy.

5 Kdo však zachovává jeho slovo, vpravdě v něm láska Boží dosáhla svého cíle. Podle toho poznáváme, že v něm jsme.

6 Kdo říká, že v něm zůstává, musí žít tak, jak žil on. (EB)

51. Jak mám přesně konat Boží vůli v každodenním životě skrze Ducha pravdy, kterým chci být veden?

Neberte Boží vůli v Písmu na lehkou váhu. Základem Boží vůle v každé době je milovat Boha celým srdcem, duší, myslí a silou a milovat bližního, jako sám sebe. Pokud milovat Boha v konkrétním případě znamená splnit jeho podmínky proto, aby Vám Bůh dal dar spásy, učinite tak. Pokud milovat

Boha v konkrétním případě znamená milovat (agapao/agape, láska vůle, usilování o dobro) svého bližního nebo dokonce svého nepřítele, učíte tak. Pokud milovat Boha v konkrétním případě znamená zemřít z rukou Božích nepřátel, tak tím, že zapřete Boha si možná prodloužíte život o pár krátkých let, ale čeká Vás věčnost v oddělení od Boha na místě věčného utrpení. Vše pozemské jednou pomine a přetrvá, jen to, co má skutečnou hodnotu – vztah s Bohem. K čemu chcete vést své děti? K tomu, aby až dospějí, přijali dar Boží spásy a měli naději na věčný život v Božím nebeském království? Nebo má něco jiného větší hodnotu? Hlásit se ke Kristu jako k Pánu pouze tehdy, kdy to pro člověka neznamena přinášet oběti, člověku nepomůže ke vztahu s Bohem a ke spáse. To není příklad, který nám dal Ježíš Kristus, který ač sám nevinný, trpěl a zemřel na kříži za naše hříchy.

Matouš 7:21 Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce, který je v nebesích. (NBK)

Matouš 10:28 A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou; bojte se toho, který může duši i tělo zahubit v pekle. (EB)

Matouš 16:24 Potom Ježíš řekl svým učedníkům: "Chce-li někdo přijít za mnou, ať se zřekne sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě.

25 Kdokoli by si totiž chtěl zachránit duši, ztratí ji, ale kdokoli by ztratil svou duši pro mě, ten ji nalezne.

26 Vždyť co prospěje člověku, kdyby získal celý svět, ale uškodil své duši? A co dá člověk na oplátku za svou duši?

27 Neboť Syn člověka přijde ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy každému odplatí podle jeho skutků.

28 Amen, říkám vám, že někteří z těch, kdo tu stojí, rozhodně nezakusí smrt, dokud nespatří Syna člověka přicházejícího v jeho království." (NBK)

Marek 16:16 Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen. (EB)

Lukáš 10:25 Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: "Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?"

26 Ježíš mu odpověděl: "Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?"

27 On mu řekl: "'Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí' a 'miluj svého bližního jako sám sebe'."

28 Ježíš mu řekl: "Správně jsi odpověděl. To čin a budeš živ."

29 Zákoník se však chtěl ospravedlnit a proto Ježíšovi řekl: "A kdo je můj bližní?"

30 Ježíš mu odpověděl: "Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého.

31 Náhodou šel tou cestou kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu.

32 A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho.

33 Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl hnut soucitem;

34 přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem, obvázal mu je, posadil jej na svého meška, zavezl do hostince a tam se o něj staral.

35 Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: 'Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.'

36 Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?"

37 Zákoník odpověděl: "Ten, který prokázal milosrdenství." Ježíš mu řekl: "Jdi a jednej také tak." (EB)

1 **Petrův 2:16** Jste svobodni, ale ne jako ti, jimž svoboda slouží za plášť nepravosti, nýbrž jako služebníci Boží.

17 Ke všem lidem mějte úctu, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále ctěte.

18 Služebníci, podřizujte se ve vši bázni pánům, nejen dobrým a mírným, nýbrž i tvrdým.

19 V tom je totiž milost, když někdo pro svědomí odpovědné Bohu snáší bolest a trpí nevinně.

20 Jaká však sláva, jestliže budete trpělivě snášet rány za to, že hřešíte? Ale budete-li trpělivě snášet souzení, ač jednáte dobře, to je milost před Bohem.

21 K tomu jste přece byli povoláni; vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích.

22 On 'hříchu neučinil a v jeho ústech nebyla nalezena lest'.

23 Když mu spílali, neodplácel spíláním; když trpěl, nehrozil, ale vkládal vše do rukou toho, jenž soudí spravedlivě.

24 On 'na svém těle vzal naše hříchy' na kříž, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti.

25 'Jeho rány vás uzdravily.' Vždyť jste 'bloudili jako ovce', ale nyní jste byli obráceni k pastýři a strážci svých duší. (EB)

Když konáte Boží vůli zjevenou Duchem Svatým a zaznamenanou v Novozákonních Písmech Bible, tak se necháváte vést Duchem. Znamená to, že nemůžeme mít nic společné s tímto světem? To nikoliv. Bůh nás umístil do tohoto těla a do tohoto světa. Nemůžeme se oddělit od tohoto světa, protože nemáme, kam odejít. Všude je lidská zvůle a hřích. To se nezmění, dokud bude trvat tento svět. Jako křesťané však nemáme na zlu - hříchu participovat, tzn. plánovitě se jej účastnit aktivně nebo pasivně. Nemáme žít v hříchu.

1 **Korinským 5:9** Napsal jsem vám v listě, abyste neměli nic společného se smilníky;

10 ale nemyslel jsem tím všechny smilníky tohoto světa nebo lakomce, lupiče a modláře, protože to byste museli ze světa utéci.

11 Měl jsem však na mysli, abyste se nestýkali s tím, kdo si sice říká bratr, ale přitom je smilník nebo lakomec nebo modlář nebo utrhač nebo opilec nebo lupič; s takovým ani nejezte.

12 Proč bych měl soudit ty, kdo jsou mimo nás? Nemáte soudit ty, kdo jsou z nás?

13 Kdo jsou mimo nás, ty bude soudit Bůh. Odstraňte toho zlého ze svého středu! (EB)

Římanům 6:1 Co tedy máme říci? Že máme dále žít v hříchu, aby se rozhojnila milost?

2 Naprosto ne! Hříchu jsme přece zemřeli - jak bychom v něm mohli dále žít?

3 Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrti?

4 Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom - jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce - i my vstoupili na cestu nového života.

5 Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání.

6 Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno moci a my už hříchu neotročili.

7 Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu.

8 Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít.

9 Vždyť víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje.

10 Když zemřel, zemřel hříchu jednou provždy, když nyní žije, žije Bohu.

11 Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.

12 Nechť tedy hřích neovládá vaše smrtelné tělo, tak abyste poslouchali, čeho se mu zachce;

13 ani nepropůjčujte hříchu své tělo za nástroj nepravosti, ale jako ti, kteří byli vyvedeni ze smrti do života, propůjčujte sami sebe a své tělo Bohu za nástroj spravedlnosti.

14 Hřích nad vámi už nebude panovat; vždyť nejste pod zákonem, ale pod milostí.

15 Co z toho plyne? Máme snad hřešit, protože nejsme pod zákonem, ale pod milostí? Naprosto ne!
16 Víte přece, když se někomu zavazujete k poslušné službě, že se stáváte služebníky toho, koho posloucháte - buď otročíte hříchu, a to vede k smrti, nebo posloucháte Boha, a to vede k spravedlnosti.
17 Díky Bohu za to, že jste sice byli služebníky hříchu, ale potom jste se ze srdce přiklonili k tomu učení, které vám bylo odevzdáno.
18 A tak jste byli osvobozeni od hříchu a stali jste se služebníky spravedlnosti.
19 Mluvím názorně z ohledu na vaši lidskou slabost: Jako jste se dříve propůjčovali k službě nečistotě a nepravosti k bezbožnému životu, tak se nyní dejte do služby spravedlnosti k posvěcení.
20 Když jste byli služebníky hříchu, měli jste svobodu od spravedlnosti;
21 jaký jste tehdy měli užitek z toho, zač se nyní stydíte? Konec toho všeho je přece smrt.
22 Avšak nyní, když jste byli osvobozeni od hříchu a stali se služebníky Božími, máte z toho užitek, totiž posvěcení, a čeká vás život věčný.
23 Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu. (EB)

Židům 10:26 Jestliže svévolně hřešíme i po tom, když jsme už poznali pravdu, nemůžeme počítat s žádnou obětí za hříchy,
27 ale jen s hrozným soudem a 'žárem ohně, který stráví Boží odpůrce'.
28 Už ten, kdo pohrdne zákonem Mojžíšovým, nedojde slitování a propadá smrti na základě svědectví dvou nebo tří svědků.
29 Pomyslete, oč hroznějšího trestu si zaslouží ten, kdo zneuctí Božího Syna a za nic nemá krev smlouvy, již byl posvěcen, a tak se vysmívá Duchu milosti.
30 Vždyť víme, kdo řekl: 'Já budu trestat, má je odplata.' A jinde: 'Pán bude soudit svůj lid.'
31 Je hrozné upadnout do ruky živého Boha. (EB)

Věřte Bohu, spoléhejte na Něj, jednejte podle Jeho vůle, jak nejlépe umíte, pouze tak můžete být Jeho dítětem. Pokud selžete a dopustíte se hříchů, budete mít Božího Syna Ježíše Krista, který vzal svou smrtí na kříži na sebe trest i za Vaše hříchy. Budete-li činit pokání ze svých hříchů, budete-li doznávat své hříchy, Bůh je věrný a hříchy Vám odpustí.

Tak, jako člověk nemůže aspirovat na to být křesťanem na 20, 50 či ani na 99,99 %, ale vždy jen na 100 %, ani pokání nemůže dělat na méně, než maximum. Pokání znamená obrátit se ve svém srdci, duši, mysli a jednání nikoliv o 10, 100 nebo 179 stupňů, ale o 180 stupňů. Jako křesťan se musíte snažit činit vše na maximum v souladu s Boží vůli, včetně výchovy dětí v Pánu. Pokud to činíte, tak přesně následujete Boží přikázání milovat Boha celým srdcem, duší, myslí a silou a milovat bližního jako sám sebe. Pak máte takovou bázeň a úctu k Bohu, jakou si Bůh přeje, abyste měl jako Jeho dítě.

Filipským 2:1 Je-li možno povzbudit v Kristu, je-li možno posílit láskou, je-li jaké společenství Ducha, je-li jaký soucit a slitování:
2 dovršte mou radost a buďte stejné mysli, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení,
3 v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe;
4 každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu.
5 Nechť je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši:
6 Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl,
7 nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka
8 se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.
9 Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno,
10 aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi i pod zemí -
11 a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.

12 A tak, moji milí, jako jste vždycky byli poslušní - nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti - s bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spasení.
13 Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí.
14 Všechno dělejte bez reptání a bez pochybování,
15 abyste byli bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného. V něm sviťte jako hvězdy, které osvěcují svět,
16 držte se slova života, abych se vámi mohl pochlubit v den Kristův, že jsem nadarmo neběžel ani se nadarmo nenamáhal. (EB)

Efezským 5:1 Jako milované děti následujte Božího příkladu

2 a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a oběť, jejíž vůně je Bohu milá.
3 O smilstvu, jakékoliv nezřízenosti nebo chamtivosti ať se mezi vámi ani nemluví, jak se sluší na ty, kdo patří Bohu.
4 Vést sprosté, hloupé a dvojsmyslné řeči se nepatří; vy máte vzdávat Bohu díky!
5 Dobře si pamatujte, že žádný smilník, prostopášník ani lakomec, jehož bohem jsou peníze, nemá podíl v království Kristovu a Božím.
6 Nenechte se od nikoho svést prázdnými slovy, aby vás nestihl Boží hněv jako ty, kdo ho neposlouchají.
7 Proto s nimi nemějte nic společného.
8 I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem.
9 Žijte proto jako děti světla - ovocem světla je vždy dobrota, spravedlnost a pravda;
10 zkoumejte, co se líbí Pánu.
11 Nepodílejte se na neužitečných skutcích tmy, naopak je nazývejte pravým jménem.
12 O tom, co oni dělají potají, je odporné i jen mluvit.
13 Když se však ty věci správně pojmenují, je jasné, oč jde.
14 A kde se rozjasní, tam je světlo. Proto je řečeno: Probuď se, kdo spíš, vstaň z mrtvých, a zazáří ti Kristus.
15 Dávejte si dobrý pozor na to, jak žijete, abyste si nepočínali jako nemoudří, ale jako moudří;
16 nepromarněte tento čas, neboť nastaly dny zlé.
17 Proto nebuďte nerozumní, ale hleďte pochopit, co je vůle Páně.
18 A neopíjejte se vínem, což je prostopášnost,
19 ale plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce
20 a vždycky za všechno vzdávejte díky Bohu a Otci ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.
21 V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým:
22 ženy svým mužům jako Pánu,
23 protože muž je hlavou ženy, jako Kristus je hlavou církve, těla, které spasil.
24 Ale jako církev je podřízena Kristu, tak ženy mají být ve všem podřízeny svým mužům.
25 Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval,
26 aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem;
27 tak si on sám připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná.
28 Proto i muži mají milovat své ženy jako své vlastní tělo. Kdo miluje svou ženu, miluje sebe.
29 Nikdo přece nemá v nenávisti své tělo, ale živí je a stará se o ně. Tak i Kristus pečuje o církev;
30 vždyť jsme údy jeho těla.
31 'Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo'.
32 Je to velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev.
33 A tak i každý z vás bez výjimky ať miluje svou ženu jako sebe sama a žena ať má před mužem úctu.

Efezským 6:1 Děti, poslouchejte své rodiče, protože to je spravedlivé před Bohem.
2 'Cti otce svého i matku svou' je přece jediné přikázání, které má zaslíbení:
3 'aby se ti dobře vedlo a abys byl dlouho živ na zemi.'
4 Otcové, nedrážděte své děti ke vzdoru, ale vychovávejte je v kázni a napomenutích našeho Pána.
5 Otroci, poslouchejte své pozemské pány s uctívou pokorou a z upřímného přesvědčení jako Krista.
6 Nejen naoko, abyste se zalíbili lidem, ale jako služebníci Kristovi, kteří rádi plní Boží vůli
7 a lidem slouží ochotně, jako by sloužili Pánu.
8 Víte, že Pán odmění každého, kdo něco dobrého učiní, ať je to otrok nebo svobodný.
9 Vy páni, jednejte s otroky také tak a zanechte vyhrůžek. Víte přece, že jejich i váš Pán je v nebesích, a ten nikomu nestraní.
10 A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci.
11 Oblecte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům.
12 Nevedeme svůj boj proti lidským nepřítelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla.
13 Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát.
14 Stůjte tedy 'opásání kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti,
15 obutí k pohotovému službě evangeliu pokoje'
16 a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého.
17 Přijměte také 'přílbu spasení' a 'meč Ducha, jímž je slovo Boží'.
18 V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry i za mne,
19 aby mi bylo dáno pravé slovo, kdykoliv promluvím. Tak budu moci směle oznamovat tajemství evangelia,
20 jehož jsem vyslancem i v okovech, a svobodně je zvěstovat, jak je mi uloženo.
21 Chci, abyste i vy věděli, co je se mnou a co dělám. Všechno vám to vypoví Tychikus, milovaný bratr a věrný pomocník v díle našeho Pána.
22 Poslal jsem ho k vám, abyste se dověděli, co je s námi, a aby povzbudil vaše srdce.
23 Pokoj bratřím i láska a víra od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.
24 Milost všem, kdo nepomíjející láskou milují našeho Pána Ježíše Krista.(EB)

Pokud se necháte vést Duchem Svatým a budete jednat v souladu s Božím Slovem, které je pro nás zapsáno v Novozákonních Písmech Bible, pak tímto způsobem ve Vás bude Duch Svatý přebývat a Vy budete žít z moci Ducha, ne spoléhat na svou sílu. To se projeví i na Vašem jednání vůči jiným lidem, které bude odlišné od toho, co je obvyklé v tomto světě. Na většinu lidí ve světě to sice neudělá dojem, ale třeba potkáte někoho, kdo bude chtít upřímně vědět "proč to děláte"? Třeba pak budete mít příležitost takovému člověku říct o spáse. Pokud mu řeknete o spáse (jak být spasen) to, co Duch Svatý zjevil v Písmu a ten člověk uvěří v/a vyzná Ježíše Krista jako svého Pana, učiní pokání ze svých hříchů a nechá se pokřtít ponořením do vody na odpuštění svých hříchů, tak to bude přesně takový projev Ducha Svatého skrze Vás na jiného člověka, jaký si přeje Bůh.

Římanům 8:9 Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho.

Římanům 8:11 Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá.

1 Korintským 3:16 Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá?

Koloským 3:16 Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch.

Děkuji Vám za dobré otázky, které svědčí o tom, že Boha hledáte, že hledáte poznání Jeho vůle. Pokud jste našel odpovědi na své otázky a jsou-li v souladu s tím, co čtete v Písmu inspirovaném Duchem Svatým, tak neváhejte a učiňte životní rozhodnutí stát se Božím dítětem podle vzoru křesťanské víry, který Vám dal Bůh v Písmu.

Pokud byste měl zájem o společné studium Božího Slova osobně, přes skype nebo mail, tak bych budu rád a jsem k dispozici.

S pozdravem

v Kristu

Robert

12.02.2011